34 T 19/94 - 213

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMĚNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě jednal v hlavním líčení konaném ve dnech 30.11.-1.12.1995 v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Suchánka, přísedících Zdeňky Švidrnochové, Ireny Sokolové a dne 1.12.1995 rozhodl **t a k t o :**

Obžalovaný

Jaroslav **D** [redacted],

nar. [redacted] v [redacted] občan Slovenské republiky, bez zaměstnání, trvale bytem [redacted] od 28.4.1994 ve vazbě Krajského soudu v Ostravě, ve Vazební věznici v Ostravě 1,

j e v i n e n ,

ž e

v přesně nezjištěné době do 17.4.1994 v Olomouci si opatřil nejméně 9 ks bankovek á 100 DEM, banka Deutsche Bundesbank, z toho 6 ks bankovek prodal v kurzu á 15,-Kč za 1 DEM a po zjištění při prodeji dne 17.4.1994 3 ks bankovek á 100 DEM, že jsou falešné, 1 ks vrátil osobě, která mu bankovky měla předat a 2 bankovky si ponechal a byly u něj nalezeny při zadržení policií dne 28.4. 1994,

t e d y přechovával padělané peníze,

č í m ž s p á c h a l

trestný čin padělání a pozměňování peněz podle § 140 odst.1 tr. zák.

a o d s u z u j e s e

podle § 140 odst.1 tr.zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (d v o u) roků.

Podle § 39a odst. 2 písm.c) tr.zák. se z a ř a z u j e do věznice s o s t r a h o u .

Podle § 57 tr.zák. se mu u k l á d á trest v y h o š t ě n í z území republiky.

Podle § 229 odst.1 tr.ř. se poškozený Vít B[redacted] nar. [redacted] v [redacted] bytem [redacted] o d k a z u j e se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení vzal soud za prokázaný tento skutkový děj:

Obžalovaný společně se Zdeňkem R[redacted] stíhaným samostatně, přicestoval v měsíci dubnu r.1994 ze Slovenské republiky na území České republiky. Zde se zdržovali na různých místech a v posledním období v Olomouci. Obžalovaný Jaroslav D[redacted] pak v přesně nezjištěné době do 17.4.1994 v Olomouci si opatřil nejméně 9 ks bankovek á 100 DEM, banka Deutsche Bundesbank, z toho 6 ks prodal v kursu á 15 ks za 1 DEM a po zjištění při prodeji dne 17.4.1994 3 ks á 100 DEM, že jsou falešné , 1 ks vrátil osobě ,

která mu bankovky měla předat a 2 bankovky si ponechal a byly u něj nalezeny při zadržení policií dne 28.4.1994.

Obžalovaný Jaroslav D[redacted] vypověděl , že v měsíci březnu r. 1994 se nepohodl v místě svého bydliště ve Slovenské republice s rodiči. Od Dalibora G[redacted] bytem [redacted] si půjčil pro vlastní potřebu částku 40.000,-Kč.Tuto částku nebyl schopen vrátit.Částku 40.000,-Kč si půjčil proto, že si chtěl koupit elektroniku. Určitou část peněz předal muži, který mu měl elektroniku dodat.Muž mu však nepředal elektroniku a peníze mu rovněž nevrátil. V měsíci březnu r.1994 byl obžalovaný v Liptovském Mikuláši. Zde v restauraci se seznámil s mužem jménem Zdeněk, který mu říkal, že má v Žilině přítele s tím, že tento by mu mohl peníze půjčit.Tomuto muži totiž říkal, že si půjčil částku 40.000,-Kč a že tuto částku dluží.Toto říkal muži jménem Zdeněk R[redacted] Ve smyslu ust. § 207 odst. 2 tr.ř. soud přečetl výpověď obžalovanému z přípravného řízení, kdy tento uvedl, že Zdeněk mu říkal, že má v Praze bratra, který je zaměstnán u firmy a že tento mu peníze půjčí a byl požádán o vysvětlení rozporu. K tomu obžalovaný uvedl, že toto vypovídal vyšetřovateli v přípravném řízení , ale tento mu sdělil, že je to zbytečné a proto to není uvedeno v jeho protokolu. Vyšetřovatel mu také říkal, že když se to stalo na Slovensku, tak ho to nezajímá. Dále obžalovaný vypověděl, že se Zdeňkem R[redacted] jeli oba z Liptovského Mikuláše do Žiliny. Zde vystoupili a z nádraží R[redacted] několikrát telefonoval příteli.Zdeněk R[redacted] mu dále říkal, že přítel se v Žilině nezdržuje a že pojed ou do Prahy k jeho bratrovi, který mu peníze zapůjčí. Opět ve smyslu § 207 odst. 2 tr.ř. soud přečetl tu část výpovědi obžalovaného, kde neuvedl , že R[redacted] z nádraží v Žilině telefonoval. Obžalovaný byl požádán o vysvětlení rozporu a k tomu uvedl, že v té době dosti pil alkohol, jeho dívka byla ve 3.měsíci těhotenství a musela jít na potrat. Trval na tom, že vyšetřovateli říkal, že R[redacted] z nádraží v Žilině telefonoval, avšak vyšetřovatel mu sdělil, že ho známí R[redacted] na Slovensku nezajímají. Se Zdeňkem R[redacted] potom jel vlakem do Prahy. Přitom měl sebou částku 10.000,-Kč či 15.000,-Kč, která mu zůstala z částky 40.000,-Kč. V Praze mu Zdeněk R[redacted] řekl, že jeho bratr ve své firmě není a že se momentálně nachází ve Španělsku. Protože má (obžalovaný) v Praze bratrance MUDr. Pavla M[redacted] tak jeli za ním a u něj bydleli asi dva nebo tři dny. Taktéž jednu noc přečkal na nádraží a Zdeněk R[redacted] jednu noc spal v hotelu. Svému bratranci MUDr. M[redacted] neříkal , že má dluh ve výši 40.000,-Kč v Liptovském Mikuláši a že shání peníze. Obžalovaný stále věřil, že přijde bratr R[redacted] a peníze mu půjčí. K dotazu soudu proč G[redacted] nevrátil aspoň částku 10.000,-Kč , kterou měl u sebe obžalovaný uvedl, že mu chtěl částku 40.000,-Kč vrátit najednou. Dále vypověděl, že bratranec odjel do Rakouska.V Praze ho to přestalo bavit, když také stále musel živit Zdeňka R[redacted] V Praze nahlásil ztrátu cestovního pasu, i když tento nechal doma. To proto, že potřeboval doklad k tomu, aby se mohl vrátit domů na Slovensko. Pak jel se Zdeňkem R[redacted] vlakem do Olomouce, neboť tento ho přesvědčil, že tam má známé , u kterých mohou zůstat. S tímto návrhem souhlasil, neboť se styděl, jak vysvětlí v Liptovském Mikuláši, že peníze nemá. Když odjížděli z Liptovského Mikuláše, Zdeněk R[redacted] neměl žádné peníze a proto všechno musel platit za něj.

V Olomouci však Zdeněk R[redacted] nějaké peníze získal, od koho to neví. Také se dozvěděl, že si R[redacted] půjčil od číšníka v restauraci [redacted] částku 1.000,-Kč . Obžalovaný opět zdůraznil, že v tomto období požíval hodně alkoholické nápoje, nevěděl, jak se s touto situací vyrovná a R[redacted] sdělil, že pojede domů a v Olomouci zůstane pouze tehdy, když mu R[redacted] vrátí peníze , které do něj investoval. Zdeněk R[redacted] mu nato sdělil, že sice peníze nemá, ale má marky. Hovořil o tom, že tyto snad získal od nějakého Němce jménem Karel R[redacted] S tímto Karlem se v Olomouci setkal, když šel s R[redacted] Tito se mezi sebou bavili o markách, tomu však nepřipisoval žádný význam a proto neví, o čem se bavili. Karla R[redacted] původně ve své výpovědi v přípravném řízení neuváděl proto, že marky získal od R[redacted] Postupně utratil všechny české peníze a R[redacted] mu nabídl, že na vyrovnání výdajů mu dá marky.Poprvé mu dal 300 DEM a šlo o 3,100 markové bankovky . Bylo to v průběhu trvání výstavy Flora. Zdeněk R[redacted] mu sdělil, že by bylo dobré, když nemá pas, aby marky prodal někde v baru. Obžalovaný dále vypověděl, že potvrzení, které získal v Praze o ztrátě pasu, mu bylo na hlavním nádraží odcizeno a proto nemohl jít směnit marky do banky. V Olomouci navštívil více barů či restaurací, kde však s prodejem marek neuspěl. Zdeněk R[redacted] s ním nikdy nešel dovnitř baru či restaurace a stál na ulici.Také se Zdeňka R[redacted] tázal proč valuty neprodá sám a on mu sdělil, že má poškozený pas a že tento není platný. Nepochyboval o pravosti marek , když k tomu neměl žádné důvody. Také v důsledku neustálého požívání alkoholických nápojů neuvažoval v tom směru, že by mohl jít na policii a vysvětlit situaci, ve které se nachází. Když Zdeněk R[redacted] mu předával 300 DEM, bankovky vytahoval z peněženky a myslí si, že tam měl ještě další bankovky.Pak se Zdeňkem R[redacted] a Karlem R[redacted] jeli autem do menšího města kousek od Olomouce, tam zastavili u hospody a R[redacted] mu řekl, že má do restaurace jít prodat marky. Proto do této restaurace šel a číšníkovi nabídl 300 DEM, bylo to bez problémů a číšník marky koupil a předal mu částku 4.500,-Kč. To bylo poprvé, co se mu podařilo marky prodat. Část peněz si ponechal a část předal Zdeňku R[redacted] S číšníkem při prodeji hovořil o tom, že za marky chce 16,-Kč za 1 DEM. Tento mu řekl, že mu dá pouze 15,-Kč za 1 DEM, proto nato přistoupil. Zdeněk R[redacted] mu pak předal další marky a z nich 100 DEM prodal nějaké slečně ve videopůjčovně, která mu za ně zaplatila částku 1.500,-Kč. Dále v Olomouci šel do baru, kde opět nabídl marky k prodeji , barman mu řekl, že tyto nechce a poslal ho za jedním mužem, který od něj koupil 200 DEM á 15,-Kč. Tyto další marky mu opět předal Zdeněk R[redacted] Tento muž mu za 200 DEM předal částku 3.000,-Kč. Přitom mu říkal, že by potřeboval větší množství. Řekl mu , že takové množství nemá u sebe, ale řekl mu, že se zeptá a měl na mysli Zdeňka R[redacted] Muž mu také říkal, že je podnikatel, marky si prohlížel proti světlu a řekl mu, že jsou pravé. Muž mu nesdělil, že marky jsou falešné. V tomto případě se tento muž jmenoval Vít B[redacted] To se dozvěděl až později. Domluvili si schůzku na následující den s tím, že mu marky donese do jeho kanceláře . Muž (Vít B[redacted]) mu sdělil adresu a jméno s tím, že u sekretářky zanechá české peníze. Když Vítu B[redacted] prodal 200 DEM, tak venku před barem na něj čekal R[redacted] tomuto sdělil, že marky prodal a že muž chce více marek. Proto mu Zdeněk R[redacted] předal dalších 300 DEM a tyto šel prodat do dalšího baru. Nabízel je barmance a tato mu řekla ,že

má jít za mužem, který v baru seděl. S tímto mužem pak šel do vedlejšího vchodu , do směnárny, kde mu říkal, že chce prodat marky. Tento muž mu řekl, že bankovky jsou falešné. Po tomto sdělení již žádné marky neprodával. Když byl zadržen, tak policie u něj nalezla 2 bankovky á 100 DEM. Zadržen byl dne 28.4.1994. Dvě bankovky á 100 DEM si po tuto dobu nechal u sebe a na policii nebyl oznámit , že bankovky jsou falešné. Venku R[redacted] dále vrátil 100 DEM a řekl mu , že marky jsou falešné. Zdeněk R[redacted] mu nato sdělil, že to není možné a 100 DEM si od něj vzal s tím, že je prodá. Pak se rozešli a od té doby ho neviděl. Obžalovaný Jaroslav D[redacted] stále trval na tom, že nevěděl, že prodává falešné marky. Když se toto od muže - směnárníka dozvěděl, tak již žádné marky neprodal. Přibližná výkupní cena marek v té době byla 16,- až 17,-Kč.Byl to Zdeněk R[redacted] který mu řekl, že v bance nemůže prodat marky bez pasu. Nikdy předtím valuty v bance neprodával. I když bylo zřejmé, že V. B[redacted] také prodal falešné bankovky, tak za ním nešel, neboť ztratil papír , kde měl napsanou adresu jeho firmy . Také vlastně ani nevěděl, že B[redacted] prodal falešné marky.Obžalovaný Jaroslav D[redacted] v závěru své výpovědi opět zdůraznil, že skutečně nevěděl, že prodává falešné marky.

Svědek Vít B[redacted] vypověděl, že dne 17.4.1994 byl v baru [redacted] v Olomouci, kde ve večerních hodinách zakoupil od obžalovaného 2 ks bankovek á 100 DEM za částku 3.000,-Kč. Později zjistil, že zakoupil falešné marky.Tyto marky zakoupil mezi 20.00 a 23.00 hod. Když zjistil, že marky jsou falešné, tak objížděl přiléhlé restaurace a podniky , avšak na obžalovaného nikde nenarazil. Takto jej hledal před 22.00 hod. Svědek na dotaz soudu nedovedl blíže ji určit dobu , kdy tyto falešné marky zakoupil. Obžalovaného se neptal odkud marky získal. Tento mu pouze říkal, že potřebuje českou měnu s tím, že má pokažené auto. Svědek dále vypověděl, že se ptal obžalovaného, zda by za tuto cenu neměl větší množství marek a obžalovaný mu říkal, že se za ním dostaví druhý den do kanceláře . Název firmy mu napsal včetně jeho jména na kus papírku. Obžalovaný se však dne 18.4.1994 do jeho kanceláře nedostavil. Svědek dále uvedl, že je možné, že obžalovaný ho při prodeji marek žádal, aby si tyto dobře prohlédl,zda nejsou falešné. Svědek byl dále soudem seznámen s tím, že obžalovaný měl také nabízet marky v bistru v Olomouci na [redacted] Svědek k tomu uvedl, že toto bistro se nachází kousek za centrem a pokud se jede autem, tak bar [redacted] je vzdálen od směnárny asi 10 minut. Když obžalovanému psal na jeho žádost sídlo firmy a další údaje, tak obžalovaný se neprojevoval v tom směru,že to má napsat rychle , jako že spěchá a pod. Svědek v závěru své výpovědi trval na tom, že je možné , že obžalovaný po něm žádal, aby si marky dobře prohlédl s tím, zda tyto nejsou falešné. Svědek Pavel B[redacted] uvedl, že dne 17.4.1994 pracoval jako barman v baru [redacted] v Olomouci . Tohoto dne přišel do baru muž někdy k večeru, bližší dobu není schopen určit, šlo o mladšího muže ve věku asi 25 let, menší postavy, hovořil slovensky a ptal se jej , zda neví o někom , kdo by koupil marky. V uvedenou dobu byl jako host v baru přítomen Vít B[redacted]. Proto tohoto muže poslal za Vítem B[redacted] Pak na žádost Víta B[redacted] tomuto zapůjčil asi 3.000,- Kč na zakoupení marek od muže, který tyto nabízel v baru ve výši

200 DEM. Svědek si v rámci hlavního líčení prohlédl obžalovaného a uvedl, že s ohledem na odstup doby není schopen říci, zda se jedná o muže , který nabízel dne 17.4.1994 marky k prodeji,jak o nich vypovídal. Za souhlasu krajského státního zástupce a obžalovaného Jaroslava D[redacted] soud ve smyslu ust. § 211 odst.1 tr.ř. přečetl svědecké výpovědi ing. Pavla O[redacted] Marie D[redacted] Elišky H[redacted] MUDr. Pavla M[redacted], Dagmar N[redacted] a Viktora N[redacted]. Svědek ing. Pavel O[redacted] vypověděl, že dne 17.4.1994 kolem 21.15 hod. navštívil bistro, které sousedí s jeho směnárnou, muž mluvící slovensky, ve stáří kolem 20 roků. Od vedoucí bistra paní A[redacted] se dozvěděl, že muž se dotazuje na otevření směnárny, že by potřeboval vyměnit marky. Proto s ním šel do směnárny a ptal se na počet marek. Muž uvedl 300 marek a ukázal mu 3 ks 100 DEM bankovek. Tyto marky údajně zakoupil od Vietnamců na výstavišti Flora. Když mu muž marky předal, okamžitě poznal, že jsou falešné a to papír, jako první hlavní markant a nato marky zkoušel UV lampou. Muži řekl, že bankovky jsou falešné. Tento nato reagoval klidně s tím, že je bude muset vrátit Vietnamcům. Bankovky si vzal a odešel zpět . Dne 28.4.1994 se do směnárny dostavil pan N[redacted] a předložil k výměně jednu bankovku 100 DEM. Zaměstnankyně směnárny bankovku ohodnotila jako falešnou a toto panu N[redacted] sdělila. Tento nato uvedl, že bankovku koupila jeho manželka někde od známých v Olomouci. Bankovka byla zadržena a ve smyslu ust. § 78 tr.ř. svědek tuto vydal jako věc důležitou pro trestní řízení. Svědek dále uvedl, že se jedná o bankovku, která měla stejné markanty falzifikátu jako bankovky, které měl na výměnu muž ze Slovenska. Svědek ing. Pavel O[redacted] dále vypověděl, že obžalovaný se po sdělení, že se jedná o padělky, choval naprosto klidně. Svědkyně Marie D[redacted] vypověděla, že obžalovaného Jaroslava D[redacted] nezná. Je jí ale známa osoba jménem Zdeněk R[redacted] Tento si před několika léty vzal za manželku její sestřenici. V pozdější době se dozvěděla, že tito jsou již rozvedeni. Zdeňka R[redacted] potkala na podzim v r.1993 a všimla si, že má v peněžence dost peněz. Vykládal jí, že pracuje jako kuchař v [redacted] v Olomouci. Pak jí řekla v měsíci dubnu r.1994 paní N[redacted] že za ní přišel nějaký muž, který se představil jako Mirek z Německa a uvedl jí, že je její příbuzný. Paní N[redacted] vzhledem k tomu, že její dcera měla jet do zahraničí od muže koupila 100 DEM. Pak bylo zjištěno, že se jedná o padělky. Koncem měsíce dubna Zdeňka R[redacted] náhodou potkala v Olomouci a také se ho zeptala, proč se na její jméno odvolává a paní N[redacted] prodal padělek. Sdělil jí, že to není možné, že ty marky od někoho dostal, snad , že je někdo dovezl z Německa. Se Zdeňkem R[redacted] seděl ve vozidle Rom , menší , silnější postavy, ve věku 30 let. Svědkyně Eliška H[redacted] uvedla, že jméno Jaroslav D[redacted] jí nic neříká. Muže tohoto jména nezná. Svědek MUDr. Pavel M[redacted] potvrdil ty skutečnosti , které ve své výpovědi uvedl obžalovaný Jaroslav D[redacted] K trestné činnosti svědek neuvedl nic právně závazného. Svědkyně Dagmar N[redacted] vypověděla, že dne 17.4.1994 zakoupila na výstavě Flora v Olomouci od neznámého muže 100 DEM á 15,-Kč za jednu DEM. Muže se ještě ptala, zda se nejedná o padělek a tento jí přesvědčil o tom, že se jedná o pravou bankovku.Muž se také ptal na paní Marii D[redacted].Bankovku 100 DEM zakoupila za částku 1.500,-Kč. Tento muž byl vysoký, štíhlé postavy, ve věku do 40 let, hovořil česky, ale jakoby s cizím

přízvukem. Později se dozvěděla, že uvedená bankovka je padělek a ve směnárně bankovku zadrželi. Svědek Viktor N[redacted] uvedl, že jméno Jaroslav D[redacted] nikdy neslyšel a muže tohoto jména nezná. Jméno R[redacted] mu také nic neříká , ale jméno Zdeněk ano . Jedná se o muže ve věku asi 35-40 let, vysoké štíhlé postavy, má kudrnaté vlasy a bydlí s nějakou Romkou v Olomouci. Vyšetřovatel svědkovi předložil fotografii Zdeňka R[redacted] a svědek k tomu uvedl, že jej poznává s tím, že jde o toho muže jménem Zdeněk, jak vypovídal. V trestní věci obžalovaného Jaroslava D[redacted] svědek neuvedl nic právně závazného.

Obžalovaný k těmto svědeckým výpovědím byl dotázán dle § 214 tr.ř. a uvedl, že Zdeněk R[redacted] nemohl v Olomouci měnit marky v bance, neboť měl poškozený cestovní pas. Dále obžalovaný uvedl, že když mu směnárník řekl, že marky jsou falešné, tak mohl tyto roztrhat , zahodit a utéci, toto však neudělal a sdělil to Zdeňku R[redacted] Tento mu říkal, že to není možné a vzal si jednu 100 DEM. Falešné marky v počtu 200 DEM nosil v peněžence asi 10 dní, je pravdou, že tyto nezničil a byly u něj zajištěny policií.

Obžalovaný je dále z trestné činností usvědčován znaleckým posudkem kriminalistického ústavu Praha policie ČR, odborným vyjádřením České národní banky, odbor peněžní, sdělením České národní banky a protokolem o vydání věci. Z těchto důkazů soud zejména zjistil, že předložené bankovky 100 DEM jsou padělky vyhotovené ofsetovou tiskovou technikou na papír odlišných vlastností, než jaké má papír pravý, s napodobeným ochranným proužkem a průsvitkou. Všechny předložené padělky pocházejí z jedné padělatelské dílny a jsou hodnoceny stupněm 3.Zkoumané padělky byly vráceny opět do evidence odboru 71 ,ČNB Praha. Předmětem zkoumání byly bankovky v hodnotě 100 DEM emise 1989, v.č.AA 0440089 K6 (3 ks), AU 9140866 GO, AA 2120450 Gl. Soud také provedl důkaz přehledem valutového kursu ČNB. Porovnáním předložených padělků se sbírkou padělků kabinetu platidel odboru 71 ČNB , bylo zjištěno ,že tento typ padělků je zde již evidován.

Na základě takto provedených důkazů proto soud dospěl k závěru, že vina obžalovaného Jaroslava D[redacted] nebyla jednoznačně a beze vších pochybností prokázána tak, jak je uvedeno v obžalobě krajského státního zástupce.Nebyla bezpečně vyvrácena obhajoba obžalovaného, že Zdeněk R[redacted] mu předal celkem 900 DEM s tím, že se jedná o bankovky pravé. Proto soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána v tom směru, že přechovával padělané peníze, tedy, že když se dozvěděl od směnárníka , že marky jsou falešné, dva ks á 100 DEM si ponechal a tyto byly u něj nalezeny při zadržení policií dne 28.4.1994. Tím obžalovaný naplnil skutkovou podstatu trestného činu padělání a pozměňování peněz podle § 140 odst.1 tr.zák. , jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní.

K osobě obžalovaného soud zjistil, že se narodil v [redacted] trvalé bydliště má [redacted] okres [redacted] je slovenské národnosti a není občanem České republiky

a není osobou, které bylo přiznáno postavení uprchlíka. V opise rejstříku trestů nemá žádný záznam . Reference z místa trvalého bydliště jsou kladné. Trest byl obžalovanému ukládán podle odst. 1 § 140 tr.zák. , kde je stanovena trestní sazba odnětí svobody na 2 až 8 let. Ve smyslu ust. § 33 tr.zák. obžalovanému polehčují okolnosti uvedené v písm.g) (vedl před spáchání trestného činu řádný život), ch) (trestného činu upřímně litoval) a písm. j) (při objasňování své trestné činnosti napomáhal příslušným orgánům). S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl proto soud k závěru, že spravedlivým je trest odnětí svobody v trvání 2 roků nepodmíněně. Podle § 39a odst. 2 písm.c) tr.zák. soud zařadil obžalovaného pro výkon trestu do věznice s ostrahou. Podle § 57 tr.zák. mu soud dále uložil trest vyhoštění z území republiky když není občanem ČR, není osobou, které bylo přiznáno postavení uprchlíka a vyžaduje to obecný zájem státu.Bezprostředním účelem tohoto trestu vyhoštění je chránit zájem na bezpečnosti a spolehlivosti (z hlediska pravosti) peněz, jako základu bezpečného a funkčního peněžního styku, který je jedním ze základních kamenů fungujícího tržního hospodářství.

Podle § 229 odst.1 tr.ř. byl poškozený Vít B[redacted] ,nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted] odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Tento poškozený se připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 3.000,-Kč. Tento výrok soud učinil proto, že trestným činem, kterým byl obžalovaný uznán vinným, nebyla poškozenému způsobena majetková škoda.

P o u č e n í : proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho písemného doručení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Odvolání může podat také poškozený, toliko však do výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok učiněn nebyl.

Krajský soud v Ostravě
- dne 1.12.1995 -

Za správnost vyhotovení [redacted] JUDr. Pavel S u c h á n e k ,v.r.
předseda senátu